

Quadrilla els Gamberros de festa a la fusteria de Pomares.
27/10/1963. Foto: Hnos. Galiana

Xe quin gust! Xe quin gust! Quina diversió més gran!

Quadrilles i penyes d'amics a Callosa d'en Sarrià (2a part)

20 26

Seguint el fil conductor iniciat en el calendari de l'any pas-sat, en el qual ens vam endinsar en les històries i anècdotes de les quadrilles de jòvens de Callosa d'en Sarrià, enguany hem volgut continuar eixe recorregut per la memòria viva del nostre poble. Aquella primera aproximació va despertar un gran interès i, sobretot, va fer visible la riquesa de vincles, tradicions i formes de convivència que han marcat generacions senceres. Per això, hem decidit fer un pas més en este estudi que, lluny de tancar-se, continua creixent i descobrint nous testimoniatges.

En esta edició hem tingut l'oportunitat de conversar amb tres quadrilles dels anys cinquanta, un període especialment valuós per la seua antiguitat i per la força amb la qual encara perviu en el record dels seus protagonistes. A estes se sumen altres quadrilles de dècades posteriors que mostren l'evolució natural de la joventut callosina: com van canviar els seus cos-tums, els seus espais de trobada, les seues maneres de diver-tir-se i de relacionar-se. En observar tot eixe recorregut, com-prenem millor no sols com era la societat de cada època, sinó també com eixes vivències han contribuït a forjar la identitat col·lectiva que hui compartim.

Este treball pretén, per tant, alguna cosa més que reunir fotografies i relats. És un intent de preservar un patrimoni in-tangible que, d'una altra manera, correria el risc de perdre's. Cada conversa, cada nom recordat i cada anècdota comparti-da aporten una peça imprescindible per a reconstruir la vida quotidiana del nostre poble. Durant les entrevistes han sorgit molts més noms de quadrilles i grups d'amistat que, per des-gràcia i a causa de les limitacions d'espai o per falta d'informa-ció o informants, no hem pogut incloure en estes pàgines; com per exemple el Litro, la Bajoca -de les més antigues-, la Gota, els Casineros, els Viqueingos, els Lelos, etc. A totes estes volem dedicar-los un reconeixement sincer: la seua memòria també forma part de la història de Callosa d'en Sarrià.

Esperem que este calendari, a més d'acompanyar el pas dels dies, servisca per a despertar records, generar converses i re-forçar l'orgull per les nostres arrels. Perquè cada quadrilla, cada història i cada generació han contribuït a teixir el relat comú que ens definix com a poble.

Edita
• Ajuntament de Callosa d'en Sarrià
• AVIVA Agència de Promoció del Valencià

Disseny i maquetació
• Joan-Ives Pascual Menaches

Textos
• Maite Cano Blanquer
• Joan-Ives Pascual Menaches
• Text del mes de maig
és de Juan José Calvo Vallis

Digitalització d'imatges i manteniment de
l'Arxiu Fotogràfic Municipal:
• Juan Vicente Benimeli Mira

Agraïm la col·laboració de:
• Vicent Benimeli Mayor
• Lola Benimeli Sales
• Carmina Berenguer Benimeli
• Vicent Berenguer Solbes
• Juan José Blanquer Devesa
• Teresa Blanquer Sanchis
• Juan José Calvo Vallis
• Santiago Cardona Sanchis
• Vicent Espasa Sanchis
• Toni Ferrando Pérez
• Rosa Galiana Espasa
• Juan Bautista Galiana Ferrando
• Jaume Galiana Gregori
• Rosa Mari Gregori Berenguer
• Milla Ivars Gregori
• Paco Martínez Savall
• Juan Mas Menaches
• Maria Rosa Mayor Pomares
• Isabel Mollà Puigcerver
• Antonio Palacio Solbes
• Juan Bautista Pérez Ronda
• Tonica Pérez Sanchis
• Antonio Pérez Such
• José Luis Piquer Pérez
• José Plana Guardiola
• Robert Roig Pérez
• Juan José Ronda Ferri
• José Ronda Ronda
• Maria Sanchis Sanchis
• Marisa Sanchis Berenguer
• Isabel Savall Pomares
• Juan Antonio Savall Pomares
• Juana Mari Savall Galiana
• Maria Justina Savall Pérez
• Juan Domingo Seguí Botella
• Marita Such Savall
• Juan Tasa Ivars

(el nostre patrimoni)

El Gàngsters

A principi dels anys 50, a Callosa, va nèixer una colla de dotze xicons. Tenien a penes dotze o tretze anys quan van formar la quadrilla. Eren Juanito Mas Menaches, Silvino Pascual Pérez, Juan Benimeli, Juanito Galiana Vidal, Juan Solbes Marc, Vicente Calvo Blanquer, Juanito Ferrando, Vicente Ferrando Buencamín, Salvador Boronat, Joaquín Pérez Carxofero, Vicente Solbes i José Pérez Oreana.

Els testimonis que queden no han sabut dir-nos per què s'anomenaven els Gàngsters. En canvi, és ben possible que, com en aquella època eren molt conegudes algunes pel·lícules de gàngsters, eixe fora el motiu.

Els agradava la festa, i qualsevol excusa era bona per a reunir-se en cases o hortes per preparar una paella, ja fora per Sant Roc o alguna altra festivitat. Per Pasqua solien ajuntar-se amb les xicones a Algar a fer la bereneta, allí les xiques

sempre fugien dels coets que ells tiraven. Els diumenges solien anar al cinema o a la Pista, punt de reunió dels joves del poble, la qual la van obrir els Martinets quan ells tenien 12 o 13 anys.

En una ocasió, durant les festes, estaven ballant a la plaça del Convent quan el rector Mahiques es va acostar indignat. Els va dir que no podien ballar allí, que fer-ho davant la mare de Déu era pecat. A més, va culpar als majorsals del moment —que també formaven part de la quadrilla— de permetre-ho. A la setmana següent, els xics, lluny d'acovardir-se, van dir: *Vorem si ballem o no*. I, així, van decidir organitzar la festa en la cotxera del Maco.

En les danses de Callosa, quan s'acabaven els balls de la plaça, la quadrilla solia reunir-se al Poador. Allí, continuaven xarrant, però els serenos, que en aquells temps eren Àngel i el tio Cayetano, només volien que se n'anaren a casa a dormir i els acaçaven pels carrers.

Tenien fins i tot una cançó pròpia que es va convertir en la seua senya d'identitat:

Callosa tiene un tesoro que vale más que la mar.

Callosa tiene un tesoro: es un grupo de muchachos con gracia para bailar.

Que para bailar de todo como los Gánsters ni hablar.

Esto lo digo aquí, en la China y en Madagascar.

↑ 02/03/1954. Foto: Hnos. Galiana

↓ 18/10/1953. Foto: Hnos. Galiana

↓ Anys 50. Els Gàngsters amb un grup de xiques.

(el nostre patrimoni)

gener2026

 Ajuntament de Callosa d'en Sarrià

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
22	23	24 Nit de Nadal	25 Dia de Nadal	26	27	28
29	30	31 Nit de Cap d'any	1 Cap d'any	2	3	4
5	6 Dia de Reis	7	8	9	10	11
12	13	14 La Divina Pastora	15	16	17 Sant Antoni Abat o del porquet	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	1

↑ 18/07/1957. Foto: Hnos. Galiana

↓ Anys 60. Els Mineos amb un grup de xiques

Alguns Mineros vestits de Reis d'Orient als anys 60 ↑

Anys 60. Quatre membres dels Mineros a Alacant ↓

Els Mineros

A finals de la dècada dels 50 un grup de jòvens callosins d'uns setze anys, quasi tots nascuts el 1941 —algun del 42—, van decidir formar una quadrilla. Tenien a penes quinze o setze anys.

Els seus noms eren: Antonio Pérez Such, Santiago Cardona, Paco Calvo Mas, Antonio Menaches, Vicente Sanchis Rodríguez, Miguel Puigcerver, Tomás Berenguer, Juan Roig, Juan Mayor, Vicente Solbes Galiana, José Ferrándiz Sanchis, Juan

Blasco Berenguer, Paco Savall Juan i Santiago Pérez Roig.

El sobrenom pel qual prompte es van fer de conèixer —els Mineros— va sorgir d'una de les seues grans aficions: cantar. En aquells anys, el famós cantant Antonio Molina era ídol de multituds, i la seua cançó “Soy minero” s'escoltava pertot arreu. A ells els agradava tant que no paraven de cantar-la. Va ser així com els veïns van començar a anomenar-los els Mineros, i les xiques que eixien amb algun d'ells també les van batejar afectuosament com les mineretes.

El seu lloc preferit de passeig era el Carrer Major, el cor de Callosa d'aquells temps. Des d'allí veien passar les xiques que anaven i tornaven del Poador, carregades amb els cànsters d'aigua, mentre ells, compartien històries i al mateix temps les miraven a veure quina els agradava més. El ball també era una de les seues aficions, anaven a la Pista, a cal *tio Moreno*, al Mesón i més avant a l'Aixarà.

Arribada la Pasqua, la quadrilla solia anar a Algar o al forat de l'Aire, en el tossal de la Torreta, en la partida de Micleta. I cada 18 de juliol, una data assenyalada en el calendari, no faltava la seua reunió en Algar, en l'horta del tio Botella a preparar una paella entre tots, com manava la tradició.

Un any la quadrilla va participar en les festes de Nadal i uns quants van ser els Reis d'Orient. No ha sigut una colla d'amics que haja tingut continuïtat en anys posteriors, de fet, en desfer-se la quadrilla, alguns d'ells es van ajuntar en altres jòvens que tenien tres o quatre anys més, pertanyents a quadrilles diferents.

(el nostre patrimoni)

febrer2026

 Ajuntament de Callosa d'en Sarrià

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
26	27	28	29	30	31	1 ●
2	3 Sant Blai	4	5	6	7	8
9 ●	10	11	12	13	14	15
16	17 ●	18	19	20	21	22
23	24 ●	25	26	27	28	1
2	3 ●	4	5	6	7	8

Les Anxoves

Al voltant de l'any 55 huit xicones d'uns onze anys, més o menys, van formar la quadrilla de les Anxoves. Sembla ser que originàriament alguna d'elles va proposar que com eren huit (ocho en castellà) podrien anomenar-se Oxoves, i finalment va quedar en Anxoves. El grup estava format per Filo Calvo, Filo Cano, Rosa Galiana, Isabel Guardiola, M. Milagros Ivars, Isabel Saval, Maria Sanchis, Rosa Sellés i Pepita Samper que molt prompte va deixar el grup perquè se'n va anar a viure a Barcelona.

Les seues rutines eren com les de qualsevol xicona d'eixa edat: anar a aprendre costura a cal sastre, els diumenges anar a ballar al Convent i a la Pista, anar a fer la bereneta els dies de Pasqua, en canvi no s'ajuntaven a fer grans dinades com les quadrilles de xics.

Una de les coses que solien fer era anar al xalet "de las ocho" que estava per la Rodeta, una casa abandonada situada als afores del poble on els permetia cantar i ballar sense que ningú les destorbara. En l'estiu també solien anar a nadar a les basses que coneixien, intentant amagar-se dels xicons. Feien teatre a les seues pròpies cases i convidaven les amigues les quals de vegades entraven pagant una perreta o dos.

La quadrilla va durar uns quatre o cinc anys, ja que a mesura que anaven fent nòvio, abandonaven el grup, encara que l'amistat entre elles ha perdurat en el temps.

↑ 18/10/1962. Les Anxoves amb altres xiques que no formaven part de la quadrilla

↓ Dècada dels 60. Algunes Anxoves juntament amb altres xiques i xics

Segona meitat dels anys 70 ↑

1981/82 al Bar el Caçador. Foto: José Adolfo Martínez ↓

(el nostre patrimoni)

març2026 Ajuntament de Callosa d'en Sarrià

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
23	24	25	26	27	28	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19 Sant Josep	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	1	2	3	4	5

Els Gamberros

A mitjan anys 50, a Callosa, un grup de joves va començar a donar forma una quadrilla que al principi se'ls coneixia com l'Alegria, perquè eren els fills dels quals havien format la quadrilla del mateix nom en anys anteriors. Amb el temps, quan van començar a ajuntar-se amb altres amics, van adoptar el nom dels Gamberros.

Els primers integrants van ser Pepito Guardiola, Juan José Blanquer Devesa, Pepe Mestre

Moliner, Esteve Roig, Salvador Ronda, Vicent Berenguer Solbes, Pepe Solbes (*el Sastre*) i Tonet d'Antón. Més avant, cap al 1954, el grup va créixer amb nous companys: Minguet Cortés, Rafael Pomares, Jaume Boronat *Calciner*, Salvador Galiana *Reiet*, Vicent Espasa Sanchis, Hilario Sanchis, Juan José Ronda, Salvador Savall i Antonio Mira Puigcerver.

Mentre que el grup va ser xicotet, celebraven el 18 de juliol a casa dels Solbes, on la mare i la tia s'encarregaven de preparar la paella; però quan la quadrilla va anar creixent, van buscar un espai més gran: un corral que tenia Moliner, on el tio *Ximarro* es va convertir en el seu cuiner. Un altre lloc on solien reunir-se prou sovint era en la fusteria de Pomares.

Quan la majoria rondava els quinze anys, els Gamberros van decidir organitzar-se un poc més. Van començar a aportar una quota setmanal de 10 pessetes, i amb els diners recaptats feien un gran esmorzar una vegada al mes, normalment al Rossinyol.

Eren famosos per les seues trastades. Per Carnestoltes, per exemple, era tradició agafar una botija i estampar el cànter dins d'alguna casa. I si la víctima de la broma era algú que no els queia del tot bé, omplien el cànter de pixum, la qual cosa garantia carreres pels carrers del poble. O agafar entre dos una corda a cada punta de carrer i quan passava un gat, alçar la corda amb el gat.

Quan alguns van fer nòvies i altres se'n van anar a la mili, van començar a separar-se, però amb els anys han fet alguna ajuntada. També tenien una cançoneta pròpia:

*Somos los gamberros
donde reina la alegría
Somos los gamberros
donde reina el buen humor
No cambiaremos
de carácter ningún día
Aixina mos tanquen a la presó.*

(el nostre patrimoni)

 Ajuntament de Callosa d'en Sarrià

↑ 04/06/1963. Foto: Martínez

↓ 18/07/1959. Foto: Martínez

↑ 27/10/1963. Dinar a la fusteria de Pomares

↑ Anys 60. Alguns membres dels Gamberros vestits de Nanos

↓ 14/08/2008. Reunió de tot el grup a Algar

abril2026

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
23	24	25	26	27	28	29
30	31	1	2 Dijous Sant	3 Divendres Sant	4	5
6 Dilluns de Pasqua	7	8	9	10	11	12
13 Sant Vicent Ferrer	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	1 Dia del Treballador	2	3

↑ 14/02/1960

↓ 20/03/1966

↓ 2018. Al Castell de Guadalest
↓ 2022/23. A Algar

La dels Bessons / la Cabassà

A final dels anys 50 i principi dels 60 va començar a sorgir un grup de jòvens de dos quintes diferents entre onze i dotze anys, els quals van crear una quadrilla que popularment es va anomenar els Bessons. Les diversions que existien al principi consistien en batalles de tirar-se pedres unes quadrilles contra altres quan eixien d'escola, a banda d'altres jocs típics de jòvens en edat escolar. Posteriorment en plena edat juvenil, les formes de divertir-se anaven canviant, un costum molt arrelat entre els xicons eren els coets borratxos que tiraven per Pasqua, Sant Roc, el 17 i 18 de juliol, els dies de bous i altres dies de festa. També tenien una gran acceptació, entre la gent jove, els balls que organitzaven els majorsals de Festes en l'estiu, en la plaça del Convent, en la Pista de les escoles i en època d'hivern en el magatzem que estava situat al carrer Colon, on està actualment Consum.

L'any 1966 la major part de la quadrilla es van fer el trage de Beduïns i van eixir a la festa eixe mateix any. Per eixa data es va inaugurar l'Aixarà, i el costum d'anar a ballar els diumenges al Convent, es va traslladar a la sala de festes Aixarà. No obstant això, l'afició que més els identificava era cantar sarsueles, boleros i altres melodies clàssiques que estaven de moda. En eixa època els components de la quadrilla eren dèneu: Eduardo Saval Pomares, Juan Antonio Saval Pomares, Enrique Pomares Espasa, Juan Bautista Pérez Ronda, Luis Víctor Devesa, José Plana Guardiola, Pedro Savall Ronda, Juan José Calvo Valls, Vicente Saval Pallarés, Vicente Pérez Galiana, José Pérez Ponsoda, Andrés Calvo Mas, Joaquín Berenguer Valls, José Antonio

Pérez Berenguer, Rafael Berenguer Saval, José Menaches Tasa, Fernando Mayor Roig, Vicente Pérez Tasa i Fernando Mas Ponsoda.

Posteriorment en el transcurs dels anys 70, la quadrilla va experimentar un augment significatiu en sumar-se cinc membres nous: Francisco Pérez Pérez, Antonio Mestre Tasa, Francisco Saval Ivars, Domingo Bermejo Cortés i Àngel Bou Llorens. Va ser per eixa data quan la quadrilla va passar a denominar-se la Cabassà. L'any 1977, la majoria que es vestien de Beduïns, van fundar una nova filà, que havia desaparegut anteriorment: els Marasquets, la qual va eixir per primera vegada en les festes de 1978.

Des de sempre, la quadrilla ha tingut el bon costum de reunir-se en festes assenyalades: en el Barranc de Juanito per a disfrutar d'un bon esmorzar o d'un dinar, i a l'hora del cafè i la copa sempre hi havia algú que començava a cantar i la resta s'afegien. En l'actualitat la quadrilla continua reunint-se per esmorzar els dimecres, dissabtes i diumenges.

La cançó era la melodia de la sarsuela El sembrador:

*No hay chicos más divertidos
que los de la Cabassà
siempre alegres y cantando
cuando van a l'Aixarà*

(el nostre patrimoni)

maig 2026 **Ajuntament de Callosa d'en Sarrià**

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
27	28	29	30	1 Dia del Treballador	2	3
4	5	6	7	8 Mare de Déu dels Desemparats	9	10
11	12 Sant Pancraç	13	14	15 Sant Isidre	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31
1	2	3	4	5	6	7

↑ 16/07/1964. Foto: Hnos. Galiana

↓ Final dels anys 60

↓ Inici dels anys 70

Els Estudiants

A finals dels anys 50 la quadrilla va començar amb cinc jovenets que compartien els dies d'escola: Salvador Sanchis Ferrando, Juan Planells Espasa, Juan Bautista Vidal, Fernando Sellés Pallarés i Juan Tasa Ivars. Eren amics inseparables, sempre junts entre classes, jocs i trastades. Més avant, a mitjan dels 60, el grup va anar creixent amb altres companys de l'Acadèmia Cervantes: Juan Antonio Galiana Soliveres, Vicente Bou, Antonio Gregori, Constantino Vila, Paco Giménez, Juanito Sellés, José Ronda, Vicente Soriano Molines, Rafael Berenguer Canet, Juanito Cortés Doménech, Vicen-

te Montiel Boluller, Antonio Gaspar Berenguer i José Luis Piquer.

El nom dels Estudiants els va vindre quasi sense buscar-ho. La majoria d'ells eren jòvens amb ganes d'aprendre, amb inquietuds intel·lectuals i un interès per la cultura i la vida social. A més, vivien un moment històric important: la dictadura feia poc que havia acabat i començava una etapa nova, oberta al canvi. Molts sentien la necessitat de participar en eixa transformació i aportar alguna cosa a la comunitat.

Per això organitzaven tertúlies els dissabtes a la nit en el Poador, on parlaven de tot: política, llibres, les novetats del poble. També van editar la revista Senyera, van representar obres de teatre com per exemple, Nelo Bacora, en l'Acadèmia Cervantes; i fins i tot van impulsar la creació de l'Associació de Veïns de Callosa. En aquells anys, Callosa era un punt de referència per a la comarca, i estes activitats responien a les inquietuds d'una nova societat que despertava i evolucionava.

Però no tot era compromís. Com a divertiment, els diumenges al matí es reunien per a fer rondes de cervesa pels bars del poble —el Negresco, Bèrnia, l'Aixarà, l'Argentino o el Rossinyol—, i cada vegada un d'ells pagava la consumició. A la vesprada, a l'hora del cafè, o bé jugaven a les cartes, anaven al cinema o tornaven a l'Aixarà, que en aquells anys era la sala de festes més coneguda de tota la comarca. El 18 de juliol s'ajuntaven a Algar, com era tradició.

Els Estudiants compartien una manera de veure el món: la d'una joventut desperta, curiosa i compromesa amb el seu entorn.

Final dels anys 70 ↑

Final dels anys 60 ↓

(el nostre patrimoni)

 Ajuntament de Callosa d'en Sarrià

juny2026

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
25	26	27	28	29	30	31
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13 Sant Antoni de Pàdua	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24 Sant Joan	25	26	27	28
29	30	1	2	3	4	5

Cap a l'any 1964 es va formar la primera quadrilla mixta, de xiques i xics, que es recorda al poble amb el nom de la Nueva Ola. Estava composta per José Sanchis Pérez, Antonio Llinares Perles, Vicente Cano, Jaime Gregori Roig, Juanito Guardiola, Juan Sanchis *Juanet*, Javier Pérez Rico, Joaquín Valls, Paco Berenguer, José Sanchis Ferrer, José Pérez Ronda, Àngel Asensi, José Antonio Ferrándiz, Raimundo Montiel,

La Nueva Ola

Francisco Mayor Berenguer, Teresa Blanquer Sanchis, María Rosa Mayor Pomares, Tonica Pérez Sanchis, María Ferrando Roig, Mercedes Pérez Ferrando, Mari Carmen Savall Sanchis, Tonica Galiana, Pepita Berenguer Ferri, Amparo Savall Orihuel, Pepita Calvo Tasa i Teresa Savall Plana.

El punt de trobada solia ser la llotja de l'Ajuntament o les escales de la farmàcia. Primer arribaven les xiques i després els xics. Allí passaven hores xarrant, i a vegades se n'anaven al Poador per a jugar al dang, a la corda o a conillets a amagar.

Quan arribava Pasqua, tots baixaven a Algar. Els xics vestien amb camisa de quadres i vaquers Levi's, i les xiques amb jersei blau cel i pantalons blau marí. Elles preparaven el berenar per a tots, i al final els xics solien gastar-los bromes llançant coets i acaçant-les.

Els diumenges al matí anaven a l'Ofra a agafar taronges dels bancals, i com les vesprades les passaven avorrides, van decidir organitzar *guateques*. Paco Mayor va comprar un tocadiscos per a posar música i animar l'ambient. Al principi es reunien en la costera del Molí, a casa de la uela de *Juanet*, i més tard a casa de Pepita Calvo. Als *guateques* acudien també altres quadrilles, i tots s'ho passaven molt bé.

Un dia, mentre estaven ballant a ca Pepita, unes dones majors es van acostar i els van dir que no estava bé que xics i xiques s'ajuntaren per a divertir-se, i van amenaçar que ho contarien al retor, que això era una cosa prohibida. La qüestió és que ja no van tornar a fer *guateques* en eixa casa.

Anys després, amb l'obertura de l'Aixarà, els més majors van començar a eixir i a reunir-se allí, sense ser conscients que van marcar l'inici d'una nova etapa per a la joventut del poble, més lliure i moderna.

(el nostre patrimoni)

 Ajuntament de Callosa d'en Sarrià

juliol2026

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
22	23	24 Sant Joan	25	26	27	28
29	30 ●	1	2	3	4	5
6	7 ●	8	9	10	11	12
13	14 ●	15	16 Mare de Déu del Carme	17	18	19
20	21 ●	22	23	24 Danses de Sant Jaume	25 Danses de Sant Jaume	26 Danses de Sant Jaume
27	28	29 ●	30	31	1	2

↑ Anys 70

↓ Anys 60

↓ 1994

El Butano

Els inicis d'esta quadrilla es remunten a finals dels 50, quan només eren tres xiquets que jugaven pel carrer Sant Antoni i els seus voltants: Juan Domingo Seguí Botella, Vicente Sanchis Espasa i Toni Ferrando Pérez. A penes tenien cinc o sis anys quan els veïns del carrer els van encarregar una tasca: tocar la campana per a avisar de l'inici de la novena de Sant Antoni.

Amb el temps van anar creixent i, cap a meitat dels 60, quan rondaven els dotze anys, la quadrilla va començar a sumar nous amics. Així es van afegir Casto Sanchis Llorens, Juan Bautista Galiana Ferrando, Salvador Sanchis Tasa, Vicente Sanchis Fuster, Vicente Ferrer Solbes, Juan Mestre Gregori, Prudencio Segura Savall i Salvador Mollà Puigcerver.

Una de les coses que més els va unir va ser l'arribada de la televisió. En aquella època eren molt poques les cases o establiments on la instal·laven. Com que era una cosa extraordinària, es formaven autèntiques multituds per a

veure-la. Entre ells estaven els xicons, que quan eixien de l'escola corrien a la plaça, on estava la botiga d'electrodomèstics de *Rafel de Viron*s per a disfrutar d'aquella novetat. També passaven vesprades senceres nadant en les basses —la de *Querit*, la de Guillermo, la del Ginent o la de *Fideli*— o corrent pels bancals amb carabines d'aire, inventant batalles.

Per Pasqua, com feien moltes quadrilles, baixaven a Algar per a fer la bereneta, acompanyats de les xiques del poble. I quan ja es van fer més majors, van decidir comprar-se una camisa color carabassa a cal sastre Solbes, imitant les quadrilles més veteranes i com a distintiu del grup. Des d'eixe moment van començar a anomenar-se la quadrilla del Butano, pel color de la camisa i perquè va coincidir amb els primers anys que es repartien les botelles de gas butà.

Els agradava organitzar balls, així que van comprar un tocadiscos a ca *Viron*s i alguns discos amb les cançons de moda. El ball solia organitzar-se a casa d'alguna amiga, aprofitant que la seua mare no hi era, i així, passaven les vesprades.

Un any, durant les festes de Moros i Cristians, molts d'ells van eixir de nanos, vivint la festa des de dins. I el més bonic és que, malgrat el pas del temps, des que van celebrar els quaranta anys van decidir continuar veient-se i reunint-se de tant en tant, recordant aquells dies en què tot va començar al carrer Sant Antoni.

(el nostre patrimoni)

agost 2026 **Ajuntament de Callosa d'en Sarrià**

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
27	28	29	30	31	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10 Sant Llorenç	11	12	13	14	15 Dia de l'Assumpció	16 Sant Roc
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31	1	2	3	4	5	6

El Desastre

Esta quadrilla va començar a formar-se quan tenien uns dotze anys, al voltant del 1965. La majoria dels seus membres vivien molt a prop uns dels altres: costera el Rubio, Sant Francesc i el Portal. Allí van créixer i es van fer amics Robert Roig Pérez, Alfonso Favieres, Vicente Blanquer Sanchis, Francisco Roig, Juan Javier Pérez Ferrando, Juan José Ronda Ferri i Luis Valls Benimeli.

De jòvens feien el mateix que tots els de la seua edat: anaven a caçar granotes, es banyaven en les basses i, quan arribava l'estiu, els dissabtes era quasi obligatori passar pel Poador per a arruixar-se aigua. Però si apareixia el municipal, eixien corrents. Ell no parava de dir-los: *No cal que corregueu, que vos conec a tots!*

Més majorets i en tindre moto, van començar a fer xicotetes escapades als pobles del voltant. Una vegada van anar a la Nucia a

cantar-li a la filla de Congost, però en sentir el rebombori, el seu pare va eixir al balcó i els va cridar: *Vosaltres, desterrats!* Mai més van tornar per allí. Així que van canviar de llocs i van provar anar a Benilloba, Benasau i altres pobles del voltant. Finalment, van decidir muntar la seua pròpia festa en la Rodeta de Robert. Entre tots van reunir diners per comprar un tocadiscos a ca *Relotge* i van començar a organitzar balls on també anaven les xiques.

Una de les trastades més recordades va ocórrer en festes de Callosa, quan Juan José Ronda i Francisco Roig s'havien de quedar a dormir a casa dels pares de *Bacora*. La resta de la quadrilla va voler gastar-los una broma i es va avançar per una travessa per a arribar abans que ells. Van untar tot el postic de merda amb la intenció que quan arribaren Juan José i Francisco s'ho trobaren. Però va ocórrer l'inesperat: la mare de Francisco va sentir soroll al carrer, va obrir la porta per a veure què passava... i es va trobar amb l'enfagada.

Malgrat les gamberrades, tots els membres de la quadrilla van tindre un paper important en la festa local: el 1969 van ser els refundadors de la filà Corsàrios. En aquells anys, a penes quedaven festers en la filà. Per això, *Canet* va parlar amb tres quadrilles diferents per a convèncer-los que es feren Corsàrios. I així van entrar vint-i-tres corsàrios nous, donant nova vida a la filà.

↑ 27/03/1967. Foto feta a la base del pont de Callosa

1965. Disfressats dels Beatles durant les Festes ↑ en una paradedeta de fotògraf ambulant

↓ Final dels 60

↓ 19/02/1967. Foto: El Gordo

(el nostre patrimoni)

setembre2026 Ajuntament de Callosa d'en Sarrià

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diuenge
24	25	26	27	28	29	30
31	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14 Sant Crist	15 Mare de Déu dels Dolors	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27 L'Aurora
28	29	30	1	2	3	4 El Roser

↑ 16/07/1967. Foto: El Gordo

↓ 25/06/1967. Foto: El Gordo

Cap a l'any 1965 aproximadament es va formar una quadrilla amb el nom dels Vagos. El nom no va ser idea seua, el van inventar unes xiques del barri de la Barceloneta, amb les quals solien passar les vesprades jugant. La quadrilla estava formada per sis xics d'uns tretze

09/04/1967. Foto: El Gordo ↑

30/07/1967. Foto: El Gordo ↑

10/02/1996. Cinc dels sis membres disfressats de Pastorettes ↓

Els Vagos

anys: Paco Martínez Savall, José Ronda Ronda, Antonio Palacio Solbes, José Sanchis Ronda, Juan Luis Galiana Blasco i Juan Pérez Sellés.

Cada dia, en eixir de l'escola, es reunien en el bancal del camí del Falset. Allí es van fabricar instruments amb canyes i fingien ser músics. La Barceloneta era un altre dels seus llocs favorits, perquè allí vivien les xiques amb les quals jugaven i també on va passar una de les trastades més recordades: un dia van comprar pastissos de merengue... no per a menjar-se'ls, sinó per a llançar-los a les xiques.

Altres aficions era anar als bancals a furtar ametles i taronges.

Una Pasqua van decidir comprar-se tots una camisa de quadres a ca Sombreter, per a distingir-se de la resta de quadrilles. Els dies de bereneta baixaven tots a Algar, com era costum, i les xiques els preparaven el berenar. Les celebracions de Pasqua sempre acabaven igual: ells, carregats de coets, acaçant les xiques.

A vegades quedaven, a poqueta nit, per a caçar teuladins a l'encesa, i després es reunien en una horta per a torrar-los i menjar-se'ls. Abans de poder entrar a l'Aixarà, quedaven per anar a ballar a la casa on també s'havien reunit anteriorment els de la Nueva Ola, a la Costera el Molí, que pertanyia a la uela de Cándida. Entre tots van recaptar diners per a comprar un aparell de música de ca Viron, i els discos els portava Canet de València.

Una altra trastada recordada va ocórrer anys més tard en l'Aixarà, quan ja tenien l'edat per a entrar. Van agafar unes quantes cadires i les van tirar baix al cine, el tio Miquel els va sacionar amb un mes sense entrar a l'Aixarà.

A dia de hui la major part dels membres de la quadrilla continua ajuntant-se en companyia de les seues dones no sols en dies assenyalats, sinó en nombroses ocasions.

(el nostre patrimoni)

octubre2026

 Ajuntament de Callosa d'en Sarrià

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
28	29	30	1	2	3 ●	4 El Roser Saint Francesc d'Assís
5	6	7	8	9 Dia de la Comunitat Valenciana	10 Moros i Cristians ●	11 Moros i Cristians Mare de Déu de les Injúries
12 Moros i Cristians Dia de la Hispanitat	13 Moros i Cristians	14	15	16	17	18 ●
19	20	21	22	23	24	25 Missa Gràcia
26 ●	27	28	29	30	31 Nit de les Ànimes	1 Tots Sants ●
2	3	4	5	6	7	8

Els Macarres

A finals dels 60 i principis dels 70, d'entre quatre quintes diferents —la del 54, 55, 56 i 57— va nèixer un grup anomenat els Macarres. El formaven Jaime Galiana Gregori, Vicent Benimeli Mayor, Joaquín Cano Sanchis, Juan Pérez Ponsoda, Salvador Ferrando Mayor, José María Sanchis Llorens, Eloy García Gómez, Gaspar Brell Ronda, Rafael Pérez Roig, Rafael Berenguer Roig, Vicente Devesa Ferri, Juan José Pascual Pascual, Paco Tasa Gregori, Antonio Ferrer Seguí i Juan Savall Blanquer.

El nom no va ser casualitat. S'anomenaven els Macarres perquè, segons ells, eren els més xulos del poble: pensaven que anaven a menjar-se

el món. El seu passatemps era disfrutar. Així va nèixer la seua tradició més desitjada: el "caiga quien caiga". Cada dissabte de final de mes, sense importar el temps ni les excuses, el grup es reunia per a esmorzar i dinar junts. Qui podia, anava; qui no, sabia que al mes següent tindria una altra oportunitat. Per a celebrar-ho, van dissenyar una samarreta roja amb un logo que mostrava un pitxer ple de cervesa, símbol de la seua amistat i dels dinars que tant els unien. El ritual començava sempre igual: un esmorzar en El Salat, a continuació prenién una paloma a les fonts de Ca Nàsio, per a finalitzar al migdia en el dinar que solia ser a l'horta d'algun d'ells.

En aquells anys, es van posar de moda els tornejos locals de futbol, on les colles del poble competien entre si: els Macarres contra els Viquin-gos, els Xancos contra la Gota, i així successivament. El costum l'havien iniciat les empreses locals —Fagor, Sanal, Hermanos Blasco—, però prompte les quadrilles d'amics van prendre el relleu.

Quan la majoria tenien moto anaven pels pobles del voltant: Tàrbena, Bolulla, Polop, la Nucia, Altea la Vella.

La majoria han sigut festers, van començar sent Pirates per a passar després a ser Cor-sàrios.

I com en tota bona història no podia faltar una cançó. Cada vegada que es reunien de festa, la nit acabava sempre igual: tots cantant a viva veu la cançoneta inventada per Juan José Pascual Pascual, l'himne no oficial dels Macarres.

*Yo tengo un gato muy chiquitito
Con sus orejas y su rabito
Si alguna niña lo quiere ver
Que pase por mi puesto y se lo
enseñaré...*

30/04/1973. Foto: El Gordo ↑

1971. Equip de futbol dels Macarres ↓

↑ Inici dels anys 70

↓ Inici dels anys 70

(el nostre patrimoni)

 Ajuntament de Callosa d'en Sarrià

novembre2026

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
26 ●	27	28	29	30	31	1 Tots Sants ●
2	3	4	5	6	7	8
9 ●	10	11	12	13	14	15
16	17 ●	18	19	20	21	22
23	24 ●	25	26	27	28	29
30	1 ●	2	3	4 Santa Bàrbara	5	6 Dia de la Constitució

↑ 06/02/1967. Foto: Hnos. Galiana

↓ 07/10/1978. Foto: J. Adolfo Martínez

↓ 05/10/1960. Foto: Hnos. Galiana

Els Capolls

A finals dels anys 60, quan a penes tenien deu anys, un grup de tretze xiquetes va decidir formar la seua pròpia quadrilla: Juana Mari Savall Galiana, Marita Such Savall, Maria Jesús Berenguer Llorens, Cristian Pérez Sellés, Isabel Sanchis Ivars, Marineli Antón Savall, Javi Ronda Berenguer, Maria Jesús Botella Antón, Reme Ronda Alfonso, Paquita Sellés Such, Rosa Maria Gregori Ponsoda, Isabel Berenguer Bercedo i Rosario Rosas Martín.

Ja de jovenetes baixaven al camp de futbol a animar els equips que jugaven en els

tornejos locals. Un dia, mentre aplaudien, algú els va dir: *Que guapetes! Sembleu capolls!* El comentari, lluny d'ofendre-les, els va fer tanta gràcia que van decidir adoptar-lo com a nom oficial: els Capolls.

Com encara no tenien edat per a entrar a l'Aixarà, van organitzar les seues pròpies festes al carrer Castell, en la cotxera de la casa on vivia Maria Jesús Botella. Allí van fundar el seu xicotet club, al qual van anomenar Love. Pedro Roig era el DJ: portava la seua gramola i els discos.

Els diumenges agafaven les motos, les carregaven de botelles de Fanta i Coca-Cola i empenien camí a les hortes, quasi sempre, cap a Mosmai. Allí hi havia un vell motocarro que s'havia convertit en el seu joguet preferit: l'espentaven, hi pujaven damunt, jugaven fins a cansar-se.

Quan arribaven les festes de Sant Roc, baixaven totes juntes a Algar, on es quedaven els tres dies de celebració en Ca Marcos. La tia Milagros sempre els deia que si volien dormir allí, abans havien de guanyar-se el jornal. I cada vegada que entraven a la piscina, el tio Marcos les advertia: *Si alguna es pixa dins, eixirà un roal roig, i sabrem qui ha sigut.*

Quan passaven els tres dies de festa, el tio Marcos les pujava al poble en el sis-cents. Arribaven a les Quatre Carreteres i n'eixien deu de dins del cotxe. Com passava en algunes quadrilles, elles també tenien una cançoneta, una adaptació de la cançó de Karina "Al mirar, al cielo azul":

*Al mirar al cielo azul,
vi que caía un balón
y entonces me di cuenta
que Els Capolls són les millors
Els Capolls, Els Capolls,
són les millors
Som una quadrilla especial
Mos agrada disfrutar, lalala...*

Anys 70 ↑

Al començament del 2020 ↓

(el nostre patrimoni)

desembre2026

 Ajuntament de Callosa d'en Sarrià

dilluns	dimarts	dimecres	dijous	divendres	dissabte	diumenge
23	24	25	26	27	28	29
30	1	2	3	4 Santa Bàrbara	5	6 Dia de la Constitució
7	8 Immaculada Concepció	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24 Nit de Nadal	25 Dia de Nadal	26	27
28	29	30	31 Nit de Cap d'any	1 Cap d'any	2	3